

Ve styku s Bohem
Život ve svých projevech
má jednu skutečnou
a jednu zdánlivou stranu.
Tyto projevy mají
obojí praktický
i teoretický význam.
Například víra je
jednou z teoretických
stránek života.
Nehledě na to, co
si člověk o víře myslí,
je to jen teorie.
V této věci se
všichni lidé různí
ve svých teoretických
konceptech o víře a životě.
Avšak co se týká
skutečného života, to jest
jeho podstaty, všichni
lidé, stejně jako živé bytosti
mají obecně stejná
stanoviska a zkušenosti.
Takže ve Skutečnosti
věci panuje shoda.
Když například přijde
Radost, přináší s sebou
stejně příznaky,
stejně změny, ve
všech živých bytostech.
Tyto změny jsou
nejzřetelnější u lidí.
Když mají radost,
jejich puls je zrychlený,
přísun krve do srdce
se zvýší a všechny
orgány se roztáhnou.
Obecně Radost lidem
přináší rozmach.
Další skutečnou stranou
Života je modlitba.
Ti, kdo nevědí jak se
modlit, jen teoretizují.
Avšak
teoretizování o modlitbě
není skutečné modlení.
Soudobí lidé se obecně
domnívají, že modlitba
je pro prostoduché.
Modlitbu považují

za něco prostého,
dokud se netýká
vědce, génia,
anebo svatého.
Když se však podíváme
na život génia,
vědce a svatého,
uvidíme, že je to
od počátku
do konce modlitba.
Jejich životy začínají
a končí s modlitbou.
Například modlitba
génia ukazuje, že
génus je zaujat
nějakou velkou
myšlenkou, kterou
chce přispět světu.
Takový život je
zcela nesobecký.
Proto říkáme, že oba
génus i svatý,
v životě nehledají
osobní prospěch.
Tedy, jenom ti, kdo
jsou připraveni porozumět
modlitbě vnitřním
a intuitivním způsobem,
si mohou uvědomit její
hluboký vnitřní význam.
Soudobý jazyk
nedokáže vyjádřit
velkou myšlenku, která je
skrytá v konceptu modlitby.
A dnes, protože tu
není vhodné slovo,
používáme výrazy
v různých jazycích,
které přibližně,
vyjadřují koncept
„modlitby“.
Modlit se, znamená
obrátit svoji mysl, srdce,
duši a ducha do toho
Zdroje Života,
ze kterého jsme vzešli.
Pokud se lidé stali
hrubějšími, je to proto,
že si zřídka připomínají
První Příčinu,

to jest Původní
Zdroj Života.
Proto tedy
degradace, ke které
současné lidstvo došlo,
je způsobena
hlubokou vnitřní příčinou –
zanedbáním
Prvního Principu,
ze kterého vše pochází.
Dnes jsou lidé
k Bohu lhostejní
a proto můžete často
někoho slyšet říkat:
„Jsem volný, poradím
si bez Boha, poradím
si i bez modlení.“
Tak uvažují lidé, kteří
se domnívají, že jsou volní.
Ale logicky toto uvažování
není správné, protože
to Skutečné, tedy Absolutní
ve světě, nemůže
být rozděleno vedví.
Tak jako Bůh, který
nás stvořil, na nás nemůže
zapomenout, tak ani my
nemáme právo
zapomenout na něj.
Pokud by na nás zapomněl,
byl by s námi konec.
Pokud by na nás zapomněl,
zemřeli bychom, avšak
pokud zapomeneme my
na něj, zemřeme také.
Ptáte se:
„Proč umíráme?“
Řeknu vám,
proč smrt přichází.
Když se někdo ptá,
zda můžeme žít bez
modlitby,
je to jako myslet si,
že můžeme žít
bez dýchání.
Pokud si lidé
o sobě myslí, že jsou
volní a nezávislí
nechte je, ať na hodinu
přestanou dýchat.

Pokud přestanou
na hodinu dýchat,
zjistí, že je to pro
ně životně důležité.
Pokud je dýchání
pro lidi nezbytné,
pak upínání mysli
k Bohu, je tisíckrát
důležitější.
Čím více se lidé
upamatovávají na Boha
a drží Jej ve svých myslích,
tím vznešenější jsou.
Vznešenost lidské duše
závisí na lidském
smýšlení o Bohu. Pokud
chceme být vznešení, měli
bychom se upamatovávat
na Boha jako na esenci,
která skrze nás proudí.
Za všech okolností v životě –
v radosti i smutku – bychom
měli pamatovat na Boha.
Žádné vzdělání, vznešenost,
náboženství, umění nebo
řemesla neexistují bez Boha
– nic neexistuje bez Boha.
Někdo možná řekne:
„Kultura může
existovat bez Boha.“
Já odpovím, stejně tak,
jako může existovat život
na Zemi bez Slunce, tak
může kultura existovat
bez Boha.
Tak jako mohou existovat
rostliny bez vody,
tak může kultura
existovat bez Boha.
Tak jako mohou lidé
žít bez vzduchu, tak může
existovat kultura bez Boha.
Tyto příklady ukazují
ohromnou důležitost
modlitby.
Myšlení jednotlivce
se bez modlitby
nemůže rozvinout.
Nemluvíme nyní
o pokřivených lidských

úvahách, podle kterých
je idea Boha
prezentována
v karikované podobě.
Koncept soudobých
lidí o Bohu
je konceptem
padlého lidství.
To, co mají za realitu,
realitou vůbec není.
Kolikrát se lidé
modlili k Bohu
aniž obdrželi
jakoukoliv odpověď!
Proč se jim nedostává
odpovědi na jejich modlitby?
Modlit se k Bohu
a neobdržet odpověď
je okolnost podobná té,
kdy žizniví
sní o tom
že pijí vodu,
ale když se vzbudí,
cítí opět žízeň.
Voda, kterou pijí
ve svých snech,
neuspokojí jejich žízeň.
Tedy, takové pití
vody není skutečné.
Tím, co činí skutečnost
odlišnou, je to, že
je způsobila uspokojit
jakoukoliv vnitřní potřebu
toho, co lidé potřebují.
Ve Skutečnosti
rostou lidé trvale
a bez ustání.
Toto večerní shromáždění
je svoláno ohledně
skutečnosti modlitby,
abyste porozuměli,
jak byste se měli modlit.
Chci od vás slyšet,
jak se modlíte.
Když se modlíte, tedy
když jdete k Bohu,
stydíte se.
Můžete se modlit správně,
když se stydíte?
Mimo to, odkud ten

stud pochází?
Když se žáci naučí
svým lekcím,
směle vstanou ze
svých židlí a s rozhodností
odpovídají správně
na každou otázku,
kterou jim učitel položí.
Když své lekce neznají,
jsou stydliví a říkají si:
„Učitel mě
nechá propadnout.“
Když se modlíte k Bohu,
měli byste mít na paměti
jeho následující vlastnosti:
Bůh je extrémně trpělivý,
ale také extrémně náročný.
Když se modlíte, modlete se
za reálné, skutečné věci.
Bůh nemá rád, když se
modlíme za prázdné věci.
Prázdné věci jsou ty,
jejichž realizace
závisí na nás.
Neměli bychom od Boha
očekávat zařízení těchto věcí.
Je směšné například jít
za Bohem a říci:
„Bože, nauč mě jíst,“ nebo
„nauč mě, Bože, jak pít
vodu,“ anebo „nauč mě
jak si podávat s lidmi
ruku či jak se
oblékat.“
Mnoho modliteb
dnešních lidí
je té povahy.
Tvrdím, že dnešní lidé
potřebují druh modlitby,
který může napřímit
jejich život a zcela
je zbavit jakéhokoliv
prospěchářství v něm.
Hledání vlastního
prospěchu je nectnost,
vřed, který pojídá
lidskou duši.
Jako mrak zatemňuje
lidskou mysl
a znečitlivuje lidská srdce.

Prospěcháři myslí celý den na sebe samé: jak dobře jíst, dobře se oblékat, mít teplé a pohodlné obydlí, být zdraví. A k utrpení druhých říkají: „To mě nezajímá.“ Nezajímat se o druhé je cizí stav, kterému je možné se odevzdat. Tento stav se zřídka zmocní lidí, ale jeho zápach je tak nepříjemný, že se budou muset mít hodně dlouho, než od něj budou volní. Proto si pamatujte tuto pravdu: v lidském životě není nic většího, nežli modlitba. Nehledě na to, co vám budou lidé říkat, nezapomínejte na důležitost a životní nepostradatelnost modlení, vnitřní komunikace s Bohem. Ani vědomosti, ani Láska a Moudrost na Zemi nemohou být srovnávány s modlením, se stykem jednotlivce s První Příčinou. Když lidé pracují a vkládají do práce všechny své ctnosti – to je síla modlitby. Modlitba, při které lidé nevyužívají veškeré své ctnosti není skutečnou. Modlitba by měla zahrnovat kvality Lásky, Moudrosti, Pravdy, Spravedlnosti, Počestnosti, Soucitu a mnoho dalších ctností. Pokud půjdete k Bohu s takovou modlitbou, budete se podobat stromu

se zralým ovocem. Pokud vás Bůh uvidí tak dobře oděné, bude potěšen, že před ním stojí moudré dítě, které hovoří svrchovanou, andělskou řečí. Říkáte: „Nemůžeme být všichni inteligentními dětmi.“ To nevádí, Bůh také snáší hloupé děti, ale mezi hloupým a inteligentním dítětem je rozdíl. Hloupé dítě nemůže nikdy dosáhnout toho, co inteligentní. Vidíme to všude v životě: inteligentní se učí, zatímco hloupý věci vždy odkládá. Inteligentní dostávají ocenění, zatímco hloupí dostávají odměny. Tvrdím, že pokud by dnešní lidé nevěděli, jak se modlit, ztratili by i ty bezvýznamné věci které si doposud uchovali. Všechno krásné, velké a dobré, co si uchovali, je díky duchu modlitby, který pracuje skrze jejich duše. Proto díky modlitbě (přestože se nejedná o správnou modlitbu, jak tomu je v dnešní společnosti) bylo něco dobrého uchováno a něco nového je získáváno. Díky modlitbě se stáváme vodiči svrchovaných sil a vznešených prostředků, skrze které

je udržováno celé lidstvo. Duše potřebuje vnitřní duchovní stravu, která může být získána jen skrze modlitbu. Nyní když vás pozoruji, vidím, že jste se stali bohatými ve vědomostech, které jsem vás naučil, ale nenaučili jste se, jak se modlit. V mnoha aspektech jste jako já: myslíte jako já, hovoříte filosofii jako já, kážete jako já, ale nevíte jednu věc – nevíte tak jako já, jak se modlit. Jedinou věcí, kterou vás nemohu naučit, je jak se modlit. Nikdy si nedovoluji učit někoho, jak se modlit. Proč? – Podle mého názoru je modlitba tím nejsvětějším aktem, který náleží jedině duši. Někdo se může zeptat: „Jak se modlíte a kdy? – Nemohu vám sdělit, jak se modlím, ale modlím se neustále. Modlím se když jím, když piji vodu, když čtu a když pracuji – vždy a všude se modlím. „Necítíte se zatížen tak usilovným modlením?“ – Naopak, cítím se lehčí. Život je v modlitbě upevněn. Pokud se lidé přestanou modlit, život zmizí. Modlitba je ohromná věc! Není to o mumlání a šeptání modliteb.

Titul: TV_1267_Z posvátného textu Univerzálného bílého bratstva od Majstra Douno_V kontakte s Bohom_I

Když se naučíte, jak se
modlit, váš život
se stane smysluplným.